

Námět posuzované hry není příliš skvělý, ale scénáři je vypracováno vkusně a se znalostí filmu. Situace jsou dobře vyhoceny. Pád děvčete je znázorněn plasticky.

Mám však řadu námitek:

Připadá mi, že monotematický děj je traktován lineárně. Chci tím říci, že scéna je přičiňována k scéně v jedné rovině. Hrdinka prochází situacemi, bojuje v nich, ale určité prostředí hry je vždy izolováno od prostředí druhých. — Uvádím tuto okolnost jako výtku, neboť byl často vysloven požadevek, aby všechny skutečnosti ve hře na sebe narážely. Například: Mladí důstojníci tvoří jistě svět, který živě reaguje na falešně puritánské mravy měšťáckých paniček. Je-li na scéně tak dobře vyexponovaná rodina Martiných zaměstnavatelů, nezbyvá než litovati, že proti ní autoři nepostavili síly, které byly po ruce. Znamenité postavy posunuly děj od místa k místu, ale nezůstaly ve středu srážek.

Válka, která je časem hry, nikoho neznepokojuje. Kterak to? Důstojníci musili být plni očekávání, že vypukne. — Ale nejde jen o důstojníky, vždyť válka poznamenává kdekoho. Její hlas dolehl jistě i do vináren.

Lze těžko věřit, že ve válce bylo tak nesmírně těžké najít práci. V podobném období se pracovní příležitost i pro ženskou zvyšuje. Osudová láska (jakou byla Marta zachváčena) snad nevzniká při pohledu z dálky. Bylo by účelno, aby Varga navštěvoval rodinu Martiných zaměstnavatelů. Marta by měla příležitost ho poznati. Zaměstnavatelka — které není Varga lhostejný — by získala konkrétní důvod k žárlivosti a k nenávisti. Potom by mohla kazit svým vlivem Martiny pokusy o práci, radovala by se z jejího pádu, přivedla by do vinárny důstojníky atd.

Studenta Míšu by bylo radno vésti větším kusem filmu a vykresliti ho na sociálním pozadí.

Kdyby divák znal Martinu rodinu, mohl by se s ní spíše ztotožnit.

Chtěl bych uvést i některé skutečnosti, které považuji za přednost scénária:

Dobře rozvržené a přirozeně plynoucí dialogy.

Funkční užití prolínaček. (Ale je jich příliš mnoho!)

Gradace k scénickým koncovkám.

Dobře volená prostředí: Schody, kluziště, hotel u nádraží (*zvuk*), zimní zahrada, mansardní pokoj, divadelní šatna atd.

Celkem lituji, že bylo na oblomovskou „Dámu s fialkami“ vynaloženo tolik dovednosti. Očekávám film dobrých kvalit formálních. V oblasti dramaturgické to patrně bude povrchnější. V oblasti morální může notorickou slabost omluvit jen tragika.